

Sygn. akt VIII U 1508/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Renata Figiel

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 czerwca 2016r. i 3 sierpnia 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 11.10.2016 r. w sprawie VIII U 1508/16

w zakresie znaczników czasowych 00:12:01 - 00:25:28.

	x_								
	(...)_VIII_U_								
	(...)_16_54_								
	(...)_								
	(...)_								
	(...)_								
	(...)_X.mp4								

* * * * * początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:00.528]

Decyzją z dnia 30 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. S. prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie zarobków z 20 lat kalendarzowych. Z uzasadnienia decyzji wynika, że w myśl artykułu 110a ustawy emerytalnej, wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w artykule

15 z uwzględnieniem artykułu 110 ustęp 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia emerytalne i rentowe

na podstawie przepisów prawa polskiego, przypadającą w całości lub w części

po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w artykule 15 ustęp 5, jest wyższy niż 250%. Organ rentowy odmówił przeliczenia emerytury, ponieważ ubezpieczony

nie udokumentował zarobków z 20 dowolnie wybranych lat kalendarzowych.

Nadmienił, że zgodnie z artykułem 10 ustawy emerytalno-rentowej, okres opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników jest okresem uzupełniającym, a w wysokości świadczenia podlega uwzględnieniu na podstawie artykułu 56 ustawy emerytalno-rentowej. Kolejną decyzją, z dnia 3 sierpnia 2016 roku, organ rentowy odmówił przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie zarobków z 20 lat kalendarzowych w oparciu o przepis artykułu 111 ustęp 1 punkt 2 i 3 ustawy emerytalno-rentowej. Wskazał taką samą podstawę odmowy przeliczenia podstawy wymiaru emerytury.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zmiany decyzji z 30 czerwca 2016 roku

i przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w okresie od 1 sierpnia 1967 roku do 22 listopada 1981 roku i od 1 kwietnia 1984 roku do 21 października

1999 roku. Przeliczenia domagał się od momentu wejścia w życie przepisów dających możliwość przeliczenia. Wniósł o wyjaśnienie przyczyn nieuwzględnienia okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników jako okresów uzupełniających. Wskazał, że 21 października 1999 roku złożył wniosek o emeryturę i początkowo przyznano prawo do emerytury w wysokości 1.171,11 złotych, a po paru dniach w wysokości 448,14 złotych. Do dnia dzisiejszego otrzymuje emeryturę w najniższej wysokości, a jego wcześniejsze odwołania od decyzji były oddalane.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 30 czerwca 2016 roku

i 3 sierpnia 2016 roku, przytoczył treść artykułu 111 z ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazał, że ubezpieczony składając wniosek o emeryturę w 1999 roku nie podlega ubezpieczeniu społecznemu przez co najmniej 20 lat z tytułu zatrudnienia lub innej działalności niż rolnicza, powodującej obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. Zatem podstawę wymiaru świadczenia ustalono z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z okresu od 1980

do 1998 i w tym okresie ubezpieczony osiągał wynagrodzenie tylko w latach 1980 i 1981, a wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 33,76%.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. S. urodził się (...). W październiku 1999 roku złożył wniosek o emeryturę. Ubezpieczony od 28 maja 1957 roku do 31 lipca 1958 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) S.A. w G.. Od 1 października 1958 roku do 28 kwietnia 1967 roku był (...) Politechniki (...). Od 1 sierpnia 1967 roku do 23 lipca 1983 roku pracował w Biurze (...), z tym że w okresie

od 23 listopada 1981 korzystał z urlopu bezpłatnego. Ubezpieczony przedłożył zaświadczenia o zarobkach za 1967 i do 1981 roku. W okresie od 1 stycznia 1984 roku

do października 1999 roku podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Decyzją z dnia 26 listopada 1999 roku przyznano ubezpieczonemu emeryturę od 1 października 1999 roku, do ustalenia wysokości której przyjęto: 15 lat i 6 miesięcy okresów składkowych,

5 lat okresów nieskładkowych, to jest studia, jak również 15 lat i 9 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Tak wyliczoną wysokość emerytury wraz ze zwiększeniem

z artykułu 56 ustawy emerytalno-rentowej podniesiono do kwoty najniższej emerytury. Organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że nie ma możliwości ustalenia podstawy wymiaru z 20 lat, z uwagi na brak zarobków z takiego okresu. Odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji zostało oddalone. Do dnia dzisiejszego ubezpieczony otrzymuje emeryturę

w najniższej wysokości wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym, dodatkiem kombatanckim

i ryczałtem energetycznym. M. S. w kwietniu 2016 roku złożył kolejny wniosek o przeliczenie emerytury, wskazując że ma 31 lat i 1 miesiąc okresów składkowych oraz 5 lat okresów nieskładkowych, z tym że do okresów składkowych doliczył okresy od 1984 roku do 1999 roku, kiedy podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Domagał się uzupełnienia brakujących 20 lat wymaganych do przeliczenia okresem opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne rolników i wniosek ten został załatwiony negatywnie. Przedłożone w dniu dzisiejszym na rozprawie dokumenty wskazujące na wysokość przychodów w latach 1996-1998 pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ich stan faktyczny jest bezsporny i wynika z akt organu rentowego.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Ubezpieczeń Społecznych związany jest treścią zaskarżonej decyzji, a decyzja z dnia 30 czerwca 2016 roku dotyczy odmowy przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie artykułu 110a ustawy emerytalnej. Przy ustalonym stanie faktycznym przepis ten nie ma zastosowania, bowiem dotyczy on wyłącznie takich świadczeń, w których wskaźnik wysokości podstawy wymiaru był wyższy niż 250% przy obliczaniu podstawy wymiaru składek

na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Przy ustalaniu prawa

do emerytury ubezpieczonego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 33,76% przeciętnego wynagrodzenia. Należało ustalić, czy istnieją przesłanki do zastosowania artykułu 111 ustawy emerytalno-rentowej, to jest zasadności wydania decyzji z dnia

3 sierpnia 2016 roku. Zgodnie z tym przepisem, wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl artykułu 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie emerytalno-rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego. Po pierwsze, z liczby kolejnych

lat kalendarzowych w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia. Organ rentowy wielokrotnie wskazywał, że w przypadku ubezpieczonego, podstawę wymiaru świadczenia należało ustalić z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z lat 1980-1998, a w tym okresie ubezpieczony osiągał wynagrodzenie jedynie w latach 1980 i 1981, w związku z czym brak jest podstaw do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia w oparciu o ten przepis. Po drugie, z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok,

w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty. Organ rentowy ustalił podstawę wymiaru z kolejnych 10 lat kalendarzowych z 20, a w przypadku ubezpieczonego z 19 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek

o przyznanie emerytury i brak jest możliwości ustalenia podstawy wymiaru z 10 lat kalendarzowych z okresu od 1996 roku do 2015 roku, ponieważ w tym okresie ubezpieczony w ogóle nie podlegał ubezpieczeniom społecznym.

I po trzecie, z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem złożenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty. Organ rentowy do ustalenia emerytury przyjął pięć okresów nieskładkowych, to jest okres studiów, 15 lat

i 6 miesięcy okresów składkowych, to jest zatrudnienie w Zakładach (...) i w Biurze (...) oraz 15 lat i 9 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym, to jest 389 miesięcy. Ubezpieczony posiada ponad 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, ale nie jest to równoznaczne

z okresem ubezpieczenia w rozumieniu artykułu 15 ustęp 6 ustawy emerytalno-rentowej. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 lutego 2010 roku w sprawie I UK 274/09 stwierdził,

że "cały okres podlegania ubezpieczeniu wynikający z artykułu 15 ustęp 6 ustawy z 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS to wyłącznie takie okresy ubezpieczenia, w których istniała podstawa wymiaru składek w rozumieniu artykułu

18 ustęp 1-8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z 1998 roku", a takim okresem nie jest okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, nie jest to również okres studiów.

Skoro ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 20 lat okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, o którym mowa w artykule 15 ustęp 6 ustawy emerytalno-rentowej, nie może skutecznie dochodzić ustalenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie zarobków osiągniętych w czasie pozostawania w stosunku pracy.

W związku z tym odwołanie jako bezpodstawne oddalono na podstawie artykułu 477 (14) paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego, zaskarżone decyzje są prawidłowe. Wskazać także należy, że organ rentowy uwzględnił okresy opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników w KRUS-ie jako okres uzupełniający, a emeryturę podwyższono

do kwoty minimalnej emerytury, a więc przyjęto, że ubezpieczony posiada co najmniej

25 lat okresów składkowych i nieskładkowych z okresami uzupełniającymi, to jest

z okresami ubezpieczenia społecznego rolników. Ubezpieczonemu przyznano również zwiększenie na podstawie artykułu 56 ustęp 3, 5 i 6 ustawy emerytalno-rentowej,

lecz nadal wysokość emerytury z tym zwiększeniem była niższa od emerytury

w minimalnej wysokości, w związku z czym emeryturę podwyższono do kwoty minimalnego świadczenia.

[**K. tekstu** 00:13:28.762]

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 14 października 2016 r.